

gersleb) stillede Endringsforslag, som jeg anmeldte i Fredeags og som samme Dag blev ombeelt.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Ordningen af Tilshyret med Fabrikationen og Forhandlingen af det stemplede Papir og Stempelmærker samt angaaende Lønningen af de derved ansatte Embedsmænd. Lovforslaget, der er ligehørende med det af Indenrigsministeren i Folkethinget forelagte og der vedtagne Udkast, findes i Anhang A. Spalte 1401—1402, jfr. Spalte 1053—54.

Da Ingen forlangte Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eensstemmigt med 33 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af Udkast til Lov angaaende Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir. (Udkastet findes i Anhang A. Spalte 938 ff., 1ste Behandling i Tidenden Spalte 42 ff., Udvalgets Betænkning i Anhang B.)

Foruden de af Udvalget i Slutningen af Betænkningen stillede Endringsforslag vare ingen fremkomne. Samtlige Lovudkastets Paragrafer med de stillede Endringsforslag sattes under Et under Forhandling.

Indenrigsministeren: I det Hele kan jeg fuldkommen slutte mig til Udvalget, hvis Opfattelse af Sagen aldeles stemmer med den hele Stilling, som Regjeringen har indtaget, og som væsentlig gaaer ud paa at betragte det hele Forhold uafhængigt af tidligere tilstaaede Rettigheder, og derved tage Hensyn, ikke til hvorvidt Begunstigelser af tilfældige Grunde have været indrømmede en og anden Institution under exceptionelle Forhold, thi hvor dette er Tilfældet, maae de efter Lovens hele Tankegang aldeles bortfalde, men derimod til de Grupper af Tilfælde, der kunne gaae ind under almindelige Principer og lade sig be-

stemme af Hensynet til det offentlige Vel. Det er jo ganske klart, at de fleste af de særlige Friheder, der i sin Tid ere indrømmede vedkommende Anstalter, og som disse tidligere ikke kunde undvære, hvis de skulde opfylde deres Bestemmelse, ere blevne aldeles overskødige derved, at de gennem Stempelpapirsløven ere blevne, saa at sige, tilbeelte Alle; der er imidlertid nogle, med Hensyn til hvilke dette ikke er Tilfældet, og dem gaaer Lovudkastet i det Væsentlige ud paa at opretholde ved at gjøre dem eens for alle Institutter af samme Art over hele Landet. Dette gjælder navnlig om Sparekasser, Depositokasser og Banker, med Hensyn til hvilke der er gjort enkelte Afvigelser fra de nu bestaaende Forhold, medens derimod Friheder, til Grund for hvilke der ikke ligger noget egentlig klart Princip, og som ikke til saadanne Indretningers rette Benyttelse og Virksomhed ere ansete fornødne, ere bortfaldne. Enkelte have ganske vist derved tabt en eller anden Rettighed; men jeg troer, at hvad de Alle behøve for at kunne udfolde en Virksomhed, der vistnok har en meget stor Betydning for Staten, og som derfor fortjener Begunstigelse fra dens Side, er tilstaaet dem, og den Grundfættning, som Regjeringen paa det Bestemteste har fastholdt, og som den har glædet sig ved har fundet Tilslutning hos det ærede Udvalg, er den, at der i saa Henseende ikke bør eksistere nogen som helst Ulighed — den eneste, som bliver tilbage, er, at Nationalbanken beholder enkelte Forrettigheder, der imidlertid ere givne fra et andet Synspunkt, og med Hensyn til hvilke der ogsaa er Eenstemighed mellem Udvalget og Regjeringen — navnlig har jeg ikke fundet det forsvarligt at opretholde for et Par Institutioner i Kjøbenhavn videregaaende Rettigheder end dem, der kunde tilbeles alle tilsvarende Institutioner i Provindserne, og alle disse Institutter blive altsaa forsaavidt stillede under lige Vilkaar. — Det Gæste, hvori der er en egentlig væsentlig Afvigelse fra, hvad der tidligere har været indrømmet nogle af disse Banker, er med Hensyn til Ublaas. Her havde Regjeringen nogen Tvivl om, hvorvidt det gik an, fremdeles at lade disse blive aldeles stempelfrie, og den indskrænkede sig derfor til at foreslaae en meget